QVÆSTIO MEDICA,

QVODLIBETARIIS DISPVTATIONIBVS MANE DISCVTIENDA IN SCHOLIS Medicorum, die Iouis, 17. Nouembris,

M. HENRICO BLACVOD, Doctore Medico, Moderatore, Professore & Medico Regio.

An visceribus nutritijs æstuantibus Metallicarum aquarum potus salubris?

I.

ISCERA quæ nutriendo corpori apparant & adornant cibos, omnia calent naturâ suâ: quandiu modum seruat calor, ea bellè constituta habentur, vt æstimatione caloris viscerum integritas, vitiúmve terminetur. At ille sæpius superat. Equidem incautâ victus ratione non rarò squallent viscera illuuie, quæ tandem putredine accenditur: ea vel suffusa, obducto veluti limo, extima tenet viscera: vel eorum exilibus abstrusa venis, altiúsque condita parit illam, Medicis percelebrem, obstructionem, plurimorum morborum quasi parentem. Calore crassior fit, viscidior, & acrior

illuuies, vt ea ægrè emendari possit, nec facilè queat obstructio summoueri: vnde morborum mora diuturnior, & peruicacia; vt illi vel medendo ægrescant, vel vix desinant, & ęgris ferè commoriantur.

II.

EDAX calor viscerum medullas sensim exest, & eorum succo alitur: vndè exarescunt viscera, tumque fit morbus, qui αὐαντὴ dicitur, & ille grauissimus: sicca viscerum intemperies, quæ, etiam leuis, non leuem reliquo corpori infert noxam; ipsa perdifficilis curatu, si ingenitum vtrumque humorem depastus fuerit calor: vt ad vitam referat maximè, viscera non exsiccari.

III.

IN terrarum abditis, quæ per metalla decurrunt aquæ, vim & Facultatem Metallorum adeptæ, Metallicæ dicuntur: eæ quandoque prorumpunt, tum emicant fontes, quos plurimis corporis vitiis mederi plerique prædicant: tactu illi vel calidi, vel egelidi, vel frigidi sunt: sapore vario, vt alij sal, alij nitrum, alij ferrum, alij æs, alij bitumen, alij chalcanthum, &c. sapiant: qualescunque fuerint, calore, & siccitate insignes sunt, vt ex his epota aqua caloris molestias non sedet, humoris verò insiti non minimum absumat, & tabem accersat: quippe quæ quasi per calcem, & cinerem exustæ terræ, è quâ generantur metalla, manet & percoletur; vt verè lixiuia dici possit: quæ tamen viscera bile tincta eluere ipsa per se nequeat. Vnus natiuus calor id præstare valet; vt vigente febre linguæ fuliginem, detergentium etiam acriorum vsu, detrahere perperam tentaret Medicus.

IV.

AQVÆ Metallicæ duræ ſunt, nec niſi ægrè coctione emolliri queunt, vt caloris natiui vim penè omnem ſuperent: vrinas nec illæ cient, aluumve mouent: liberaliùs etiam epotæ, quandoque morantur, & morandi cauſam, ductuum obſtructionem, amouere non valent: quin eam adaugent, ramentorum metallicorum congerie: vnde graues exoriuntur affectus febris, ſęuiſſimus capitis dolor, colicus cruciatus, & ille nothus, icterus, cholera: nec illæ innoxiæ licet effluant, etiam citiſſimè; vt ipſo excurſu ſuum effundant ardorem, iámque inſitam viſceribus feruidam διάθεσιν, & eius ſobolem ſterilitatem, hyſtericos, atque hypochondriacos affectus confirment. Hauſtum largiùs merum, quamuis poſt haud multo effuſum illud omne fuerit vomitu, ſeceſſu, vrinis, ecce mentem, ſenſus conſopit omnes, ſoluit artus. Pleuritidis materia, quæ per pulmones celeriter permeat, vt expectoretur, eos accendit & inflammat.

V.

QVI ex feruore viſcerum laborant, ſi fortè metallicos fontes adierint, belli quandoque reuertuntur, vt ęſtum ferant leuiùs, habitiores etiam euadant. An morbi iam ſeneſcentis remiſſione, adminiſtratis antea remediis, quæ feruorem temperarint? atque tum natura firmior, ſuiſque iam munita pręſidiis, cauſam morbi omnem depellit, Metallicarum etiam aquarum vim malignam elidit? Contigit, vt ęſtu febrili diu, multumque iactatus, febre tandem deferueſcente, meri plurimum ebiberit, atque ex eo habuerit meliùs, & febre omninò fuerit liberatus: eone cuiuis ardore febrili conflagranti, vini vſum prudens Medicus conſuleret? aquæ quouis metallo medicatæ, potior non eſt ratio: refrigerandi vi nulla pollet: illius hauſtu quæuis intermittens febris, etiam contumax, excandeſcit, fitque pernicacior: bilis in cholerica alui perturbatione ſuſdeque maiore fertur impetu: fotu efferatur eryſipelas, ſerpitque il-

126 lud, & manat latius. Nullus extat morbus, quem humorum æstus concitarit, qui Metallicis aquis non exacerbetur.

Ergo visceribus nutritijs æstuantibus Metallicarum aquarum potus non est salubris?

Proponebat Lutetiæ IOANNES PIETRE, Parisinus, Anno R. S. H. M. DC. XXXIII.

Domini Doctores disputaturi.

M. & P. R.

M. Gilbertus Puylòn.	*M. Hugo Chasles.*	*M. Henricus Blacuod Præs.*
M. Victor Pallu.	*M. Nicolaus Heliot.*	*M. Gabriel Biard.*
M. Georgius Ioudouyn.	*M. Ioannes Vacherot.*	*M. Ioannes Desgorris. M. R.*

LVTETIÆ PARISIORVM.

Prostant exemplaria apud NICOLAVM BOISSET, Typographum, in Platea Malbertina, ad insigne Diui Stephani.

M. DC. XLVII.

cette these est la 790e du tome V in folio. un arrest du conseil du 16 dec. 1633 empecha qu'elle ne fut soutenue. il fut sollicité par Bouvard, alors premier medecin, qui pretendit qu'elle attaquoit sa jurisdiction sur les eaux minerales du royaume. ——— ——— ———